ΔΥΟ ΠΕΘΑΝΑΝ ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΧΟΡΟ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17.

Στὸν γάμο τοῦ παιδιοῦ του χόρευε, τὴν δεύτερη ἡμέρα τοῦ Πάσχα, ὁ Πέτρος Εὐαγγέλου, 60 ἐτῶν, γεωργός, κάτοικος Προσοτσάνης καὶ ξαφνικά κατέπεσε νεκρός, ἀπὸ καρδιακή προσβολή.

Τὴν ἴδια μέρα καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια αἰτία στὴν Κρήνη Δράμας ὁ γεωργὸς Γεώργιος Πολιτίδης, 65 ἐτῶν, πέθανε χορεύοντας μαζί με ἄλλους συγχωριανούς του, στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ

ΒΟΛΟΣ: Ξαφνικὰ πέθανε χθὲς στὶς 3 π.μ. ὁ 23ετὴς ὑποδηματοποιὸς Χρήστος Ἀρβανίτης, κάτοικος Βόλου, καὶ ἐπειδὴ ἡ νεκροψία δὲν ἀπεκάλυψε τὰ αἴτια τοῦ θανάτου ἀπεστάλησαν στὸ τοξικολογικὸ ἐργαστήριο Ἀθηνῶν, τὰ σπλάχνα καὶ αἷμα ἀπὸ τὴν καρδιά του.

Λίγο πρὶν ἐπέλθη ὁ θάνατος εἶχε ἐπιστρέψει στὸ σπίτι του, ἀπὸ διασκέδασι, καὶ ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του.

● Πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολὴ ἐνῶ ταξίδευε μὲ τὸ ἐπιβατηγὸ σκάφος «Καστριανὴ Κέας» τῆς γραμμῆς Ραφήνα — Ν. Στύρα, ὁ Χαράλ. Δ. Νικητάκης, 55 ἐτῶν, κάτοικος Ἀθηνῶν.

Προανάκρισι διεξάγει ὁ Λιμενικὸς Σταθμὸς Ν. Στύρων.

Ἔκρυψε τὸ κλεμμένο ἀρνὶ στὸ νεκροταφεῖο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. Τετάρτη.

Παραμονὴ τοῦ Πάσχα ὁ Νικ. Χατζηκύρκος, 34 ἐτῶν, κάτοικος Ὀρεστιάδος, ἔκλεψε σύμφωνα μὲ πὴν κατηγορία, ἕνα ἀρνὶ ἀπὸ τὸν συγχωριανό του κτηνοτρόφο Ἀθαν. Σακελλαρίδη, 41 ἐτῶν γιὰ νὰ τὸ ψήση τὴν ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς ἀλλὰ δὲν πρόλαβε γιατὶ συνελήφθη.

Τὸ ἀρνὶ τὸ εἶχε κρύψει σὲ ἀποθήκη τοῦ νεκροταφείου καὶ θὰ τὸ ἔπαιρνε τὴν ἐπομένη, γιὰ νὰ τὸ σφάξη. Ἡ κλοπὴ ὅμως ἔγινε ἀντιληπτὴ, τὸ ἀρνὶ βρέθηκε καὶ ὁ Χατζηκύρκος συνελήφθη.

Ζημιὲς 300 χιλ. ἀπὸ τὴν βροχὴ σὲ σοῦπερ μάρκετ τῶν Πατρῶν

ΠΑΤΡΑ, 17. Τετάρτη.

Ζημιὲς 300.000 δρχ. ὑπέστη τὸ «σοῦπερ μάρκετ» τῶν ἀδελφῶν Παντελῆ, ὅταν τὸ ὑπόγειό του πλημμύρησε ἀπὸ τὰ νερὰ τῶν καταρρακτωδῶν βροχῶν ποὺ ἔπεσαν στὸ διήμερο τοῦ Πάσχα. Στὴν περιοχὴ τῶν Πατρῶν ἔβρεχε καὶ χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βροχὲς ἔπεφταν καὶ χθές, στὶς περισσότερες περιοχὲς τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἐνῶ στὴν Δυτικὴ Μακεδονία, τὸ βράδυ, οἱ βροχὲς ἦταν καταρρακτῶδεις.

Στὰ ὀρεινὰ τοῦ Ἔβρου ἔπεφτε χιονόνερο ἐνῶ στὰ πεδινὰ φυσοῦσαν ψυχροὶ βόρειοι ἄνεμοι.

ΑΡΤΑ: Χαλάζι καὶ καταρρακτῶδεις βροχὲς ἔπεφταν ἀπό, χθὲς τὸ ἀπόγευμα, στὴν περιοχὴ τῆς Ἄρτας.

Οἱ λεωφορειοῦχοι καλοῦν τὸν ὑπουργὸ σὲ δημόσιο διάλογο

Σὲ «δημόσιο διάλογο» γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ τὸ «συγκοινωνιακὸ χάος» ἀπὸ τὴν μετατροπὴ τοῦ ΕΚΤΕΛ σὲ ἑταιρία, προσκαλεῖ, μὲ χθεσινὸ τηλεγράφημά του, τὸν ὑπουργὸ Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν ὁ Σύνδεσμος ἐργαζομένων ὡς ὁδηγῶν ἰδιοκτητῶν ἀστικῶν λεωφορείων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς.

Ἡ πρόσκλησις ἰσχύει γιὰ τὶς 26 τοῦ μηνὸς, στὸ θέατρο «Ἀλάμπρα», ὥρα 12.30 τὸ μεσημέρι.

Ἡ προθεσμία γιὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Α.Ε. λήγει στὶς 24 Ἀπριλίου καὶ ἔχουν ὑπογράψει μόνον οἱ ἰδιοκτῆτες 330 λεωφορείων ἀπὸ τὰ 1.385.

Βάνδαλοι σὲ ἐκκλησία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. Τετάρτη

Ἄγνωστοι ἢ ἄγνωστοι βάνδαλοι, τὴν νύκτα τῆς Μεγ. Πέμπτης πρὸς Μεγάλη Παρασκευὴ, εἰσῆλθαν στὸν ναὸ τοῦ χωριοῦ Ἅγιος Νικόλαος Χαλκιδικῆς καὶ κατέστρεψαν εἰκόνες στὸ τέμπλο καὶ στοὺς τοίχους καὶ τὴν Ἁγία Τράπεζα.

ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ὡς... φακίρη παρουσιάζει τὸν Μακάριο ὁ Κιτίου

Ὁ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ὁ πρώην Μητροπολίτης Κιτίου κ. Ἄνθιμος σὲ ἕνα μικρὸ βιβλίο του, 38 σελίδων, ὑπὸ τὸν τίτλον («Ἡ ἀλήθεια διὰ τὸν Μακάριον»), ποὺ διενεμήθη, χθές, στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες, καταφέρεται δριμύτατα κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου, στὸν ὁποῖο ἀποδίδει «πλείστες πράξεις καὶ παραλείψεις», παραθέτοντας συγχρόνως καὶ διάφορα αὐθεντικὰ —ὅπως ἰσχυρίζεται— περιστατικά.

«Ὁ Μακάριος Κυκκώτης — τονίζει ὁ κ. Ἄνθιμος, μεταξὺ ἄλλων, στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου του — μορφὴ ἐγωπαθής, δοξομανὴς καὶ ἀρχομανής, ἔγινεν αἴτία νὰ ναυαγήσουν τὰ ὄνειρα καὶ αἱ προσδοκίαι τοῦ ἑλληνικοῦ κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἕνωσιν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος καὶ νὰ καταστῆ ἡ τάλαινα Κύπρος ἓν θησιγενὲς κρατίδιον...».

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ μέγας θεατρίνος τῆς Κύπρου» ἀρχίζει τὸ κύριον μέρος τοῦ βιβλίου, μὲ τὴν ἀφήγησιν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἱερατικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Μακαρίου στὴν Ἀθήνα, σ' ἕνα σημεῖο δὲ σημειώνει:

«Καίτοι ἀποκρουστικῶς παράφωνος καὶ παντελῶς ἀδαὴς περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν, κατορθώνει μὲ ἐπιδεξίους χειρισμοὺς νὰ ἑλκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Εἰρήνης ὁδοῦ Αἰόλου ἀειμνήστου Παπαβασιλείου Χούπη, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν τέλει κατορθώνει νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰς φιλοδόξους ἐπιθυμίας τοῦ ἐκ Παναγιᾶς Διακόνου Μακαρίου Κυκκώτη».

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Γιὰ τὴν κατοικία του, στὰ χρόνια ἐκείνα, ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων:

«...Καὶ ἀργότερον «μετώκησεν» εἰς ἑτέραν οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰσαύρων, ἥτις ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου καὶ ἐσχάτως ἐπωλήθη, τὸ δὲ προϊὸν διετέθη διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γνωστῶν τσεχοσλοβακικῶν ὅπλων».

Ἀναφερόμενος στὶς πρῶτες «θεαματικὲς» ἐνέργειες τοῦ Μακαρίου, μετὰ τὴν «ἀναρρίχησί του» στὸν μητροπολιτικὸ θρόνο, γράφει μεταξὺ ἄλλων:

«Δευτέρα, μετὰ τὴν πρώτην θεαματικὴ ἐνέργεια Μακαρίου ἦτο ἡ ἐπίσκεψις καὶ πάλιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν ὅπου μεταξὺ ἄλλων παραγόντων συνηντήθη καὶ μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις διὰ μενόντων τοῦ ἐν ἐξορίᾳ διακεκριμένου Ἕλληνος πατριώτου καὶ πρώην πολιτευτοῦ Σάββα Λοΐζίδη καὶ Κύρου Κύρου, οἵτινες διὰ πρώτην φορὰν εἰσηγοῦνται τὴν διεξαγωγὴν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἐνωτικοῦ Δημοψηφίσματος (γενομένου τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1950) τὴν ὁποίαν ὁ Μακάριος προέβαλεν ὡς ἔμπνευσιν ἰδικήν του».

«ΑΥΤΟΣ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ...»

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ κ. Ἄνθιμος παραθέτει τὰ ἑξῆς:

«... Εὑρισκόμενοι ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν περιοχὴν Καντάσας, εἰς τὴν ὁροσειρὰν Πενταδακτύλου, καὶ καθήμενοι ἐπὶ κορυφῆς λόφου, ἐχοντες δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν κάτωθι ἡμῶν ἐκτεινομένην ἀχανῆ πεδιάδα τῆς Μεσαορίας, αἴφνης ἠκούσαμεν τὸν σημερινὸν πρόεδρον τῆς κυπριακῆς Δημοκρατίας κύριον Μακάριον νὰ λέγῃ καὶ τὰ ἑξῆς συγκλονιστικὰ καὶ ἀνήκουστα: «Εἰς ποῖον παράδεισον θὰ μετετρέπετο ἡ Κύπρος, ἐὰν ἀντὶ τῆς Ἑνώσεως, ἐβαδίζαμεν πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν!». Παρόντες ἦσαν ὁ σημερινὸς διοικητὴς τοῦ συνεργατισμοῦ Ἀνδρέας Ἀζίνας, ἡ σύζυγος αὐτοῦ, ὁ αἰδεσιμώτατος ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βαρωσίων Παπᾶ - Μιλτιάδης καὶ ἡ πρεσβυτέρα αὐτοῦ...».

«ΥΠΝΩΤΙΣΤΗΣ...»

Καὶ πιὸ κάτω, στὸ ἴδιο κεφάλαιο, ὁ κ. Ἄνθιμος, προσθέτει τὸ ἑξῆς περιστατικό:

«Καθήμενοι κατὰ γῆς, παρὰ τὸν γραφικὸν καταρράκτην τοῦ Μέσα Ποταμοῦ καὶ ἐνῶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ γευματίσωμεν, ἀντὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐπικλήσεως πρὸς εὐλογίαν τῶν ἐδεσμάτων, οὗτος ἠρώτησε κατὰ πόσον εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παρακολουθήσωμεν πείραμα «πνευματισμοῦ», εἰς τὰ μυστικὰ τοῦ ὁποίου ἐμυήθη προφανῶς κατὰ τὴν πολυδάπανον αὐτοῦ ἐπίσκεψιν εἰς Ἰνδίας. Κατόπιν σιωπηλῆς συγκαταθέσεως τῶν συνδαιτημόνων, οὗτος συγκεντροῦται, περιέρχεται εἰς κατάστασιν ἐκστάσεως, ὁπότε ἀρχίζει τὸ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πινάκιον φαγητοῦ νὰ ψοῦται καὶ νὰ αἰωρῆται εἰς τὸ κενὸν ταλαντευόμενον. Φαίνεται ὅτι τὰ δαιμόνια τὰ ὁποῖα ἐπεκαλέσθη, δὲν ἠννόουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ πρόσφορον ἔδαφος τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ἐξεδηλώθη διὰ μορφασμῶν καὶ ἐκτινάξεως τῶν χειρῶν αὐτοῦ, συνοδευομένων καὶ ὑπὸ ἀπεγνωσμένων κραυγῶν «πίσω - πίσω - πίσω!!!». Ἀκολούθως τὸ πινάκιον ἐπανατοποθετήθη εἰς τὴν προτέραν του θέσιν καὶ ἡ ἠρεμία εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπεκατεστάθη, διὰ νὰ συνεχίσῃ ὅμως τώρα μὲ ἕν δεύτερον πείραμα ὑπνωτισμοῦ.

Ὡς ὑποκείμενον τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἐχρησιμοποίησε τὸν Διάκονον Εὐέλθοντα τὸν ὁποῖον διὰ τῶν γνωστῶν μεθόδων τῶν ὑπνωτιστῶν κατώρθωσε πράγματι νὰ ὑπνωτίση καὶ νὰ θέση τοῦτον ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν διαταγῶν του!».

Καὶ περὶ αὐτοκτονίας...

Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ βιβλίου του ὁ κ. Ἄνθιμος ἀναφέρεται σὲ μιὰ φράσι τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ ὅταν ἐπληροφορήθη τὴν πρόθεσιν τοῦ Μακαρίου νὰ ἐγκαταλείψη τὴν ἕνωσιν χάριν τῆς ἀνεξαρτησίας (δηλώσεις Μακαρίου πρὸς τὴν Βαρδάραν Κάσλ — Σεπτέμβριος 1958).

Σημειώνει ὁ μητροπολίτης Κιτίου:

«... μετέβην πάραυτα εἰς Ἀθήνας πρὸς συνάντησιν τοῦ Μακαρίου τὸν ὁποῖον εὗρον ἐν φοβερᾷ ἀπογνώσει μέχρι τοῦ σημείου νὰ δηλώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ν' αὐτοκτονήσῃ. Δηλαδὴ εἰς παρατήρησίν μου διατί νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄνω τοιαύτην δήλωσιν ἐρήμην τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἰδίως τοῦ ἡγέτου τοῦ ἐνωτικοῦ ἀγῶνος στρατηγοῦ Γεωργίου Γρίβα - Διγενῆ ὡς καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀπήντησε, ἐπὶ λέξει: «Ὁ αὐτοκτονήσω»! Ἀφοῦ προσεπάθησα νὰ διασκεδάσω τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη, μετέβην πρὸς συνάντησιν τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος ἐν ἐξάλλῳ ὀργῇ μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν ὁ Μακάριος ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἕνωσιν χάριν τῆς ἀνεξαρτησίας, διατί δὲν ἐνημέρωσε προηγουμένως τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἠδύνατο δι' ἐνεργειῶν αὐτῆς νὰ ἐπιτύχῃ ἀνάλογα ἀνταλλάγματα;»

«ΠΑΠΟΚΑΙΣΑΡ»...

Συνεχίζων ὁ κ. Ἄνθιμος, ἀφοῦ χαρακτηρίζει τὸν κ. Μακάριον μὲ τὸ ἐπίθετο «Παποκαίσαρα», παραθέτει τὸ ἑξῆς περιστατικό:

«Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Λευκωσίας, παρέλαβε τοῦτον (τὸν Μακάριον), δι' ἑνὸς ἀνοικτοῦ αὐτοκινήτου, διερχομένου δὲ διὰ μέσου τοῦ πλήθους, τοῦτο ὑπεδέχετο τὸν ὄθθεν θριαμβεύτην τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων. Εἰς κάποιαν στιγμὴν, ἐντελῶς ἀσυναισθήτως, παραφυλάξεις προφανῶς ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν, σὲ πλήθος, ὑψωσα τὴν χεῖρα μου πρὸς χαιρετισμόν. Ὁποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ κατάπληξίς μου δι' αὐτὴν τὴν ἀθώαν χειρονομίαν, ἡ ὁποία καὶ δὲν ἤτο τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ ξέσπασμα ἑνὸς ἐνθουσιασμοῦ συμμετοχῆς μου εἰς τὴν γενικὴν χαρὰν τοῦ λαοῦ μας, ὅταν ἤκουσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανερχομένου πνευματικοῦ ἡγέτου καὶ καθοδηγητοῦ τὰ ἑξῆς ἀπίστευτα: «Κάτω τὸ χέρι σου, διότι ἐμὲ χαιρετοῦν!» Ἔμπλεως καταπλήξεως καὶ πικρίας διὰ τὴν πρωτοφανῆ συμπεριφορὰν αὐτοῦ, ἀπήντησα: «Μὲ συγχωρῆτε...». Ὀλίγον ἀργότερον, ὅταν ἀνήλθομεν εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου, εἰς προσφώνησιν τὴν ὁποίαν ἐξεφώνησα ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του, ἀνεφέρθην ὡς ἦτο φυσικὸν καὶ εἰς τὸν ἥρωισμόν, τὴν αὐτοθυσίαν καὶ αὐτοπάρνησιν τοῦ ἡρωϊκοῦ Διγενῆ. Εἶπον δὲ μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «... τὸ ὄνομα τοῦ δαφνοστεφοῦς Γεωργίου Γρίβα — Διγενῆ, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τὴν ἡσυχον ζωὴν τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ ὑποστῇ ἀνηκούστους δοκιμασίας χάριν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του... θὰ καταλάβῃ, ἀσφαλῶς, τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἡρωϊκοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ». Ἴσως διότι ὁ Μακάριος θὰ ἤθελε νὰ ἀκούσῃ, ὅτι πρῶτος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγῶνος θὰ ἦτο ὁ ἴδιος, ἐστράφη πρὸς ἐμὲ καὶ μὲ ἄγριον ὀλέμμα μεγαλοφώνως ἐξεστόμισε —τραβώντας καὶ τὸ ράσο μου— τὴν λέξι «Τελείωνε!».

Καὶ πιὸ κάτω, συνεχίζει ὁ κ. Ἄνθιμος:

«Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἐκ Σεϋχελλῶν καὶ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας συναντήθεις μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον καὶ συνομιλοῦντες ἡμέραν τινά, ἤκουσα τὴν ἑξῆς καταπληκτικὴν ἐρώτησιν αὐτοῦ: «Ἰατρός τις ἐκ Λεμεσοῦ —τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα σκόπιμον θεωρῶ νὰ μὴ ἀναφέρω— καταφέρεται συνεχῶς ἐναντίον μου. Τί λές, νὰ διατάξω τὰ τὸν ξεκάνουν;» !!! Τοῦ ἀπήντησα αὐστηρῶς, ὅτι ἡ ἀρχιερατικὴ του ἰδιότης δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν οὔτε κἂν νὰ σκεφθῇ περὶ τοιαύτης ἀθλιότατας καὶ ἀποκρουστικῆς ἐνεργείας καὶ προσέθεσα ἐπὶ λέξει τοῦτο: «Πρόσεξε μήπως τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου, φάγῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον».

«Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 13...»

Στὸ κεφάλαιο τοῦ βιβλίου, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ὁ κ. Ἄνθιμος γράφει:

«Τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστόν, ὅτι οἱ ἁπλοῖκοί ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς τὴν ἔναρξιν οἱασδήποτε ἐργασίας τὴν «τρίτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἢ τὴν 13ην ἑκάστου μηνὸς καὶ τοῦτο διότι ἐσφαλμένως θεωροῦν ὡς ἀποφράδα τὴν ἡμέραν ἢ ἡμερομηνίαν αὐτήν. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνάτιλψιν τοῦ λαοῦ, ὁ «μέγας Μακάριος» θεωρεῖ — πρᾶγμα ὅπερ κομπαστικῶς διαδίδει— τὸν ἀριθμὸν 13 ὡς «γουρλίδικον», εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλει τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ.

Καὶ τοῦτο, διότι τὴν 13ην Αὐγούστου 1913 ἐγεννήθη, κατὰ τὴν ἰδίαν 13ην μηνὸς προσελήφθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κύκκου, κατὰ τὴν 13ην... ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ γέροντος ἡγουμένου τὸ σερβίρισμα τοῦ καφέ, ἡ ἐγγραφὴ τούτου εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ, ἀκολούθως, εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἡ ἐγγραφὴ τούτου κατὰ τὴν 13ην μηνὸς εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς ἔνθα ἀπεφοίτησεν «ἀριστεύσας» μὲ τὸν ἐπίζηλον κατὰ σύμπτωσιν ἀριθμὸν 13. Κατὰ τὴν 13ην τοῦ μηνὸς ἀνῆλθεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Κιτίου, κατέλαβε τὴν τιμητικὴν θέσιν τοῦ Προκαθημένου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ, ἀκολούθως, τὰς ἑκατὸν βαθμίδας τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας. Διὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν σοβαρώτατον λόγον, ὅταν κατὰ τὸ 1963 ἐρήμην τῶν ὑπευθύνων κυβερνητικῶν παραγόντων καὶ τοῦ Λαοῦ διῆλθεν ἀπὸ τὴν σκέψιν του ἡ ἀναθεώρησις τῶν περιωνύμων ἐκείνων συμείων τῶν Συμφωνιῶν Ζυρίχης - Λονδίνου, κατελήφθη ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια, ἵνα ἀναβιβάσῃ τὰ ὡς ἄνω «σημεῖα» εἰς τὸν ἀριθμὸν 13».

Καὶ μὲ τὰ ταξίδια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ἀσχολεῖται ὁ Μητροπολίτης Ἄνθιμος, σὲ ἄλλο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου του ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἀλόγιστος διασπάθισις δημοσίας περιουσίας». Γράφει:

«ε) Τί δὲ νὰ εἴπῃ κανεὶς περὶ τῶν συχνῶν καὶ πολυδαπάνων ἀνὰ τὴν ὑφηλὸν ταξειδίων αὐτοῦ; Ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὅτι εἰς μίαν τῶν δραματικῶν συναντήσεων τὰς ὁποίας εἶχε μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Χάρτινγκ διὰ μίαν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ, ὁ τελευταῖος, ὑπὸ τὸ κράτος προφανοῦς μεγάλου ψυχικοῦ ἀναβρασμοῦ ἐτόλμησε ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸν πρῶτον τὴν ἑξῆς ἀξιοσημείωτον καὶ αὐθάδη ἐρώτησιν: «...μά, ἐπὶ τέλους, ἐγὼ ἔχω ἐπισκεφθῆ ὅλον τὸν κόσμον' ἐσὺ ποῦ ἔχεις πάει;». Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ξέσπασμα τῆς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως τοῦ φλεγματικοῦ Βρεταννοῦ κυβερνήτου, τὸ ὁποῖον ἐκέντρισε σοβαρῶς τὸν ἑνωσιμὸν Μακαρίου, ἐστοίχισεν ἐπιπροσθέτως τῶν ἄλλων εἰς τὸ πτωχὸν ταμεῖον τοῦ κρατιδίου πολλὰς δεκάδας ἑκατοντάδων λιρῶν. Διατί; Δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολος ἡ ἀπάντησις. Ὁ ἐγωπαθὴς κυβερνήτης ἴνα μὴ προφανῶς εὑρεθῇ μελλοντικῶς εἰς δεύτερος Χάρτινγκ, ὅστις νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἰδίαν ταπεινωτικὴν προσβολήν, προέβη πάραυτα ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν προεδρικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, εἰς τὴν διοργάνωσιν μακρινῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ταξειδίων. Ἀποστέλλει μηνύματα εἰς τοὺς ἀνὰ τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως πρεσβευτὰς καὶ προξένους αὐτοῦ, μὲ τὴν αὐστηρὰν ἐντολὴν νὰ προκαλέσουν ἐκ μέρους τῶν κατὰ τόπους κυβερνητῶν ἐπισήμους προσκλήσεις, πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν κυβερνήτην τῆς Κύπρου.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στὸν ἐπίλογο τοῦ βιβλίου του ὁ κ. Ἄνθιμος, σημειώνει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ γεννηθῇ τὸ ἐρώτημα εἰς οἱονδήποτε ὀρθοφρονοῦντα καὶ λογικῶς σκεπτόμενον ἄνθρωπον, διατὶ δὲν προσβάλλεται καὶ διατὶ δὲν ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης, πολὺ δὲ περισσότερον ἐφόσον αὕτη ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν θέλησιν αὐτοῦ; Ἀληθεια, διατὶ ἡ παρατεταμένη αὐτὴ σιωπή; Ἴσως διότι φοβεῖται μήπως ἡ ἄκαιρος ἀναμόχλευσις αὐτῆς τῆς δυσώδους κοίτης τῶν χοίρων προκαλέσῃ ἀνεπιθύμητον ἀποπνικτικὴν δυοσσμίαν εἰς τὴν λεπτεπίλεπτον δοφρησιν αὐτοῦ. Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ πάλιν ὀοδόλως δικαιολογεῖται ἡ συνεχιζομένη μακρὰ σιωπὴ του διότι γνωρίζομεν ὅλοι, ὡς ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος εἰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ συνομιλίας κομπαστικῶς διατείνεται, ὅτι ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἄφθονον ἀργύριον καὶ χρυσίον. Καὶ ἴσως εἶναι ἡ μόνη περίπτωσις καθ' ἣν δὲν ἔχει ἄδικον, διότι, κρατήσατε τὴν ἀναπνοήν σας, διὰ νὰ γνωρίσητε τί πράγματι ἔχει:

1) Τὸ ταμεῖον κερδῶν ἐκ τῶν τεραστίων ἐπιχειρήσεων Μποδοσάκη.

2) Τὸ ταμεῖον ἀγῶνος Μακαρίου Γ'.

3) Τὸ ταμεῖον τῶν κλοπιμαίων, ὡς εἴπομεν, οἰκοπέδων τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

4) Τὸν πακτωλὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

5) Τὸ ταμεῖον τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν, ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων κονδυλίων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

6) Τό, καὶ πλουσιώτερον πάντων, ταμεῖον τῶν διαφόρων Καντάφηδων καὶ μεγάλων Σεΐχηδων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τοὺς ὁποίους συχνὰ ἐπισκέπτεται πρὸς τοῦτο, ὁ μυστικὸς σύτοῦ σύμβουλος, συμπαραστάτης καὶ συνεργάτης Βάσος Λυσσαρίδης.

7) Τὸ ταμεῖον Ἀρχιεπισκοπῆς.

8) Καί, τέλος, τὸ προσωπικὸν ταμεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐναποτίθενται οἱ μισθοι αὐτοῦ ὡς προέδρου τῆς Δημοκρατίας, συμφώνως πρὸς ἀρχικὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ὅτι ἡ μισθοδοσία του θὰ διατίθεται εἰς σκοποὺς φιλανθρωπικούς!

Ἰδού, λοιπόν, ἡ ἀνὰ χεῖρας τεραστία αὐτοῦ δύναμις, δι' ἧς τὸ φῶς μετατρέπει εἰς σκότος καὶ τὸ σκότος εἰς φῶς, τὴν ἡμέραν εἰς νύκτα καὶ τὴν νύκτα εἰς ἀκτινοβολοῦσαν ἡμέραν. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτῶν τῶν ταμείων καὶ δι' αὐτῆς τῆς δυνάμεως ἔχει ἐξαγοράσει τὰς συνειδήσεις καὶ τὴν θερμὴν συμπαράστασιν καὶ συνηγορίαν καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ 13ου τῶν Ἀποστόλων... καὶ Κριτοῦ τῆς Οἰκουμένης, ὡς καὶ τῆς πολυμελοῦς συνοδείας, μεθ' ἧς παρεκάθησεν εἰς τὴν γελοίαν ἐκείνην καὶ ἤδη κονιορτοποιηθεῖσαν «μείζονα» καὶ «ὑπερτελῆ» σύνοδον τῆς Λευκωσίας.

Ἰδοὺ τὰ ταμεῖα δι' ὧν ἐπεστράτευσεν, ἐξώπλισε καὶ παρέσχε μισθοὺς ἡγεμονικοὺς εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἱερὸν οὔτε ὅσιον, τῆς προσωπικῆς του φρουρᾶς, οἵτινες ἀδιστάκτως μετέρχονται πᾶν ἀθέμιτον καὶ ἀνήθικον μέσον ἵνα «κρατήσουν» τὸν ἡγεμόνα τῆς Κύπρου ἀσάλευτον εἰς τὸν θῶκον τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας».

Ὁ ΚΙΤΙΟΥ

● ΥΠΝΩΤΙΣΕ ΔΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΚΑΝΕ ΤΑ ΠΙΑΤΑ ΝΑ ΑΙΩΡΟΥΝΤΑΙ...

● ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ.. ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟ 13

● «ΕΓΩ